

FARNÍ ZPRAVODAJ

Římskokatolické farnosti Starý Rožmitál

Číslo 11 Ročník XIX

29. května 2022

„Od nikoho není Bůh daleko.“

(Sk 17,27)

Milí farníci,

jistě mi dáte za pravdu, když řeknu, že život je umění. No řekněte, jen se člověk narodí a již musí vstřebávat tisíce informací, tříbit je, rozlišovat, učit se je používat a rozvíjet je pro sebe i pro druhé. No není to umění? Legračně vypadá člověk, který něčemu nerozumí, podobně jako pejsek – nakloní hlavu a v očích má nechápnutý výraz, ústa pootevřená v očekávání... A jak krásně vypadá člověk, kterému něco došlo – oči má doširoka otevřené, usmívá se a napřímí, zvedne ruce a třeba i výskne! Ó, ahá, tý jó...! Jo, jo, život je umění! Ne všichni se stanou uznávanými umělci, jsou i výrobci kýčů, také jejich osobní životy jsou kýčem, jen se vždy hledá viník, který to způsobil. Hledají jej v politicích, v systémech, v církvi, v sousedech atd. Když jej najdou v sobě, jejich chuť pokračovat v díle života končí. Největším Umělcem je Bůh, kdo se mu může rovnat? Proto je dobré vnímat svůj život jako Jeho dílo. I kdyby byl člověk tělesně či duševně retardovaný, vždy se dá žasnout nad tím, že vůbec existuje a že dostal šanci. I nad ošklivým pavoukem nakonec musíte žasnout. Život je umění a Duch svatý je nejlepším Učitelem. Ať vás vede, chrání, učí a posvěcuje pro Den vykoupení. Svátost biřmování doplňuje křestní milost a vnitřně obohacuje nesmrtelnou duši člověka, aby byl Kristu co nejpodobnější. Bůh s vámi a ve vás!

Pater Petr

DAR DUCHA SVATÉHO – UMĚNÍ

DÍVAT SE BOŽÍMA OČIMA

Darem umění překračujeme hranice tohoto světa. Duch Svatý podporuje lidské přemýšlení a jednání, aby bylo jasně zaměřeno k hlavnímu cíli, to je k věčné blaženosti. Díky jemu ve stvořených věcech objevujeme stopy Stvořitele. Pomáhá nám ale také být prospěšnými našim bližním na jejich cestě ke svatosti.

CO JE DAR UMĚNÍ?

S darem „umění“ je v češtině trochu potíž. Hebrejský výraz da'at v Iz 11,2, stejně jako jeho řecký ekvivalent gnósis nebo latinský scientia, spíš znamenají „vědění“ nebo „poznání“. Tak tento dar překládají mnohé moderní české překlady. Ale starobylá Bible kralická mluví o Duchu umění. Také v katechetickém seznamu darů Ducha Svatého stojí na pátém místě dar „umění“. Tento výraz totiž dobře odpovídá jeho povaze a významu. Klasická definice podle sv. Tomáše Akvinského říká, že pomocí tohoto nadpřirozeného daru můžeme „správně posuzovat stvořené věci ve vztahu k jejich nadpřirozenému cíli“.

STVOŘENÉ VĚCI JAKO CESTA K BOHU

Tento dar má pro náš praktický duchovní život nesmírný význam. Na všechny věci můžeme mít totiž různý pohled. Pohled, který se nám nabízí z okamžitého pocitu nebo pohled na základě zralé rozumné úvahy. Můžeme hledět na strom na naší zahradě s vděčností, že nám poskytuje příjemný stín. Můžeme ho také považovat za dobrou zásobu dřeva pro případ nouze. Ale světlo Božího Ducha nám umožňuje zaujmout ještě jiný pohled, totiž dívat se „pod zorným úhlem věčnosti“. A tak můžeme každý den při pohledu z okna na strom v naší zahradě chválit Boha, že stvořil něco tak krásného. Dar umění vedl žalmistu k hlubokému pohledu na hvězdnou oblohu: „Nebesa vypravují o Boží slávě a dílo jeho rukou zvěstuje obloha“ (Ž 19,2). Jedním z půvabných plodů daru umění je chvalozpěv tří mladíků, které babylonský král Nabuchodonosor nechal vhodit do rozpálené pece. A oni ve smrtelném žáru zapomínají na sebe a vyznávají, že cílem všeho stvoření a všech lidí je Boží chvála: „Všechna díla Páně velejte Pána, slunce, měsíce... ohni, žáře, roso, jíní, ledy, sněhy, ryby, zvířata, Izraeli, kněží...“ (Dn 3,57-88).

DAR SVĚTCŮ

Kdosi prohlásil, že správné poznání stvořených věcí mají světci. Oni mají takové zalíbení v Bohu, že se jim z něj rozlévá i na jeho tvory, takže jsou schopni všechno vidět ve vztahu k němu – Tvůrci. Skvělým příkladem je sv. František z Assisi. Ve svém chvalozpěvu na stvoření vyznává bratrství se všemi tvory: s bratrem sluncem, bratrem vlkem, sestrou smrtí. Stejný dar Ducha vedl zase sv. Dominika k pláči nad hořkým údělem ubohých hříšníků. Sv. Jan od Kříže ve své Duchovní písni řeší obojaký vztah světce ke stvořeným věcem: ony jeho mystickou duši v nekonečné touze po Bohu jednak posilují, protože mu připomínají jejich původce, ale současně ho trýzní, protože nemohou jeho žízeň po jediném Prameni nasytit. A tak z Božího Ducha pochází jak pohled sv. Ignáce na hvězdnou oblohu:

„Jak ubohou se mi jeví země, když kontempluji nebe!“, tak extáze sv. Jana od Kříže před krásou maličkého pramínku, zapadajícího slunce, nebo když slyšel „něžné vanutí vzduchu“.

K ČEMU JE DAR UMĚNÍ DOBRÝ?

Dar umění nám s jistotou ukazuje, v co máme věřit. Lidé s tímto darem mají instinktivní „smysl víry“. Třebaže nestudovali teologii, ihned poznají, zda je nějaká pobožnost, učení, rada nebo zásada v souladu s katolickou vírou. Nedokážou uvést důvody, proč tomu tak je, ale prostě to s určitou pevností a jistotou vědí. Sv. Terezie byla nesmírně pokorná a podřizovala se svým zpovědníkům. Ale nikdy od nich nepřijala mylnou nauku, že v určitých stupních modlitby je dobré odhlédnout od Kristova lidství a zabývat se jen jeho božstvím. Díky daru umění dále dokážeme pohotově a s jistotou nahlížet stav své duše: „Naše vnitřní úkony, skrytá hnutí srdce, jejich povahu, jejich počátek, důvod a cíl, účinky a důsledky, zásluhy a poklesky.“ Sv. Terezie výstižně říkala, že v místnosti, do které svítí hodné slunce, se neukryjí žádné pavučiny. Duch Svätý nás také vede k tomu, abychom s našimi bližními jednali tak, aby jim to napomáhalo k věčnému životu. Tak například kazatel díky daru umění pozná, co má říct svým posluchačům. Zpovědník, který je otevřený tomuto daru, pozná dobře stav duše kajícího a dokáže ho správnými slovy pokárat nebo potěšit. Dar umění nás také učí zdravě používat stvořené věci a vzbuzuje v nás lítost nad spáchanými hříchy a vede nás k pokání. Jen v jeho světle můžeme správně chápat, jak je všechno na tomto světě dočasné a křehké, a že je správné osvobodit se od zbytečného a škodlivého připoutání se k časným věcem.

JAK DAR UMĚNÍ PODPOROVAT?

Spolu s Kazatelem je dobré přemýšlet o tom, že „všechno je pomíjivost“ (Kaz 1,2). Ovšem jenom s takovým přístupem bychom asi brzy upadli do deprese a zahořklosti. Je tedy správné také pozitivně všechno promýšlet ve vztahu k Bohu. Například krása hor, symfonické básně nebo keramického džbánu je jen stopa krásy Boží. Takovým způsobem se připravujeme, aby v nás mohl působit Duch Svätý. Dále je třeba se stavět proti duchu tohoto světa, který vidí všechny věci úplně opačně, než ve skutečnosti jsou. Ježíš nás ujišťuje, že on dává pokoj ne takový, jaký dává svět (Jan 14,27). A apoštol Pavel prohlašuje, že moudrost, „jak ji chce tento svět, je v očích Božích pošetilost“ (1Kor 3,19). Velmi užitečné je také učit se vidět ruku Boží prozřetelnosti, která řídí tento svět a všechny události, které nás potkávají. Takový postoj je úplně opačný deistickému názoru, že Bůh se o tento svět nestará a že je třeba, abychom osudy světa vzali do rukou zcela my, lidé. To ovšem úplně odporuje Ježíšovu evangeliu, které učí, že náš nebeský Otec se o nás stará jako o své děti a ví o všech našich potřebách (Mt 6,25-34). A konečně důležitým cvičením pro přijetí daru umění je péče o čistotu srdce. Jenom čisté srdce může už zde na zemi vidět Boha a jeho záměry se světem.

P. Jaroslav Brož

Zprávy a oznámení

12. 6.: *Sbírka na potřeby diecéze*

12. 6.: ***Poutní mše sv. v 11,15 hod. v Závišíně*** (ten den nebude mše sv. v Bělčicích)

19. 6.: ***Slavnost Těla a Krve Páně***

v 9,00 hod. v městském rožmitálském kostele s eucharistickým procesím po náměstí a s veřejným svátostným požehnáním.

Ten den nebude mše svatá ve Hvozďanech, zveme k společnému slavení.

Novinářka zpovídá rabína u Zdi nářků: "Rabi, jak často se sem chodíte modlit?"

Rabín: "Dvakrát denně."

Novinářka: "A za co se modlíte?"

Rabín: "Modlím se k Bohu, aby nebyly války, aby se lidé přestali nenávidět, pomáhali si a měli se rádi."

Novinářka: "To jsou samé krásné věci. Jak dlouho už se takhle modlíte?"

Rabín: "Padesát let."

Novinářka: "Padesát let!!! To je neuvěřitelné. A jaký máte pocit, když vidíte svět kolem sebe?"

Rabín: "Mám pocit, jako bych mluvil do zdi."

Den		Mše svaté a jiné události v Rožmitále a okolí od 30. května do 12. června 2022				
		Starý Rožmitál		Hvožd'any	Bělčice	Ostatní
		farní kostel Povýšení sv. Kříže	filiální kostel sv. Jana Nepomuckého			
Pondělí	30. 5.					
Úterý	31. 5.		---			
Středa	1. 6.		18,00 volná intence <i>Po mši sv. adorace</i>			
Čtvrtek	2. 6.			18,00 adorace, zpověď	16,30 adorace, zpověď, 17,00 mše sv.	
Pátek	3. 6.		17,00 Hodina Božího milosrdenství tichá adorace, svátost smíření 18,00 volná intence			
Sobota	4. 6.		1. sobota 9,00 volná intence			
Neděle	5. 6.	Slavnost Soslání Ducha Svatého 8,30 Za farnost		10,10 b. sl.	11,15 mše sv.	
Pondělí	6. 6.		---			
Úterý	7. 6.					
Středa	8. 6.		18,00 volná intence <i>Po mši sv. adorace</i>			14,30 mše sv. <i>Centrum soc.sl.</i>
Čtvrtek	9. 6.				17,00 mše sv.	
Pátek	10. 6.		17,00 zpověď, 17,30 růženec 18,00 volná intence			
Sobota	11. 6.					
Neděle	12. 6.	Slavnost Nejsvětější Trojice 8,30 Za Janu a Jana Rozkotovy Sbírka na potřeby diecéze		10,10 mše sv.		11,15 poutní mše sv. Závišín